رسول الله صلی الله علیه وسلم یک ماه بعد از رکوع قنوت خواند و در آن علیه قبایلی از بنی سلیم دعا می کرد.

از عاصم روایت است که می گوید: از انس رضی الله عنه در مورد قنوت سوال کردم، وی گفت: قبل از رکوع است؛ گفتم: فلانی گمان می کند که تو گفتی بعد از رکوع است؟ انس گفت: دروغ گفته است؛ سپس برای ما روایت نمود که رسول الله صلی الله علیه وسلم یک ماه بعد از رکوع قنوت خواند و در آن علیه قبایلی از بنی سلیم دعا می کرد. انس می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم چهل یا هفتاد نفر از قاریان را به سوی مردمانی مشرک فرستاد اما آنها به این تعداد از صحابه حمله کردند و آنان را کشتند؛ و این درحالی بود که بین آنها و رسول الله صلی الله علیه وسلم عهد و پیمان بود. ایشان را ندیدم که علیه کسانی چون آن مشرکان خشمگین باشد یا ایشان را ندیدم که بر کسی چون قاریان مذکور غمگین و ناراحت باشد.

[صحیح است] [متفق علیه]

حدیث مذکور مشروعیت قنوت خواندن در نوازل را بیان می کند و اینکه قنوت بعد از برخاستن از رکوع است و دلیل آن عمل رسول الله صلی الله علیه وسلم می باشد که وقتی بنی سلیم عهد و پیمان خود با مسلمانان را با کشتن هفتاد یا چهل تن از قاریانی نقض کردند که رسول الله صلی الله علیه وسلم آنها را به سوی بنی سلیم فرستاده بود، بعد از رکوع به مدت یک ماه قنوت خوانده و علیه آنها دعا نمود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10932